

Jag heter Eivor Fransson och bor i Växjö, Öjaby närmare bestämt. Jag är uppfödd med lantbruk och med en mor som vävde mycket, så vävning har jag haft med mig länge.

Jag har ingen formell vävutbildning men har gått många korta kurser.

Efter 8-årig folkhögskola gick jag en 2-årig kurs på verkstadsskolan för klänningssömnad. Därefter en 3-årig hantverksutbildning på Grimslövs folkhögskola 1964-67. I flera år jobbade jag som sjukvårdsbiträde på infektionen. Efter terapibiträdeskursen i Luleå våren 1969 började jag jobba på arbetsterapin.

Midsommaren 1969 gifte jag mig, 23 år gammal, med Nils-Erik Fransson.

Jag jobbade fram till 1971 då första barnet kom, sedan ännu ej pojke. 1973 flyttade vi till Mörrum i Blekinge. När barnen var små var jag timanställd som terapibiträde. Därefter fick jag fast anställning på ett hem i Asarum för vuxna förståndshandikappade. Jag slutade där 1983 för att ta över en tygaffär i Mörrum. Jag sydde också kläder till vardags och fest, ca 50 balklänningar till studenter.

Min första väv med harnesk.

Tidigt blev jag intresserad av att väva med drag och harnesk. Hos Folke och Kerstin på Jonsa Vävtjänst i Tingsryd vävde jag i många år och lärde mig så mycket. Det svåraste jag vävt är ett bårtäcke men med stöd av Folke blev det så vackert. Folke har betytt mycket för mig—han var min mentor.

Jag gick även en kurs i vävtekniker hos Kerstin Lovallius i Upplands Väsby (1998 + 2002).

Mor var en hänförd väverska och sömmerska. När hon ville väva damast frågade jag Folke om han kunde bygga harnesk på mors Glimåkra 160 cm. Inga problem blev hans svar. Mor bodde i en liten bondby, Ernatorp. Folke var där i några dagar och sedan kunde mor äntligen få väva damast. När mor inte orkade väva längre övertog jag hennes vävstol, som kompletterades med drag med hjälp av Folke. Vävstolen flyttades sedan till min vävstuga i Mörrum.

1997 flyttade jag och min make tillbaka till Växjö, pojkarna stannade kvar i Blekinge. I Växjö startade jag också en vävstuga.

Sedan 2012 driver jag i ett HSB-hus två vävstugor för 14 damer. 16 vävstolar är ständigt igång. En dam har varit med från starten och är idag 89 år. En annan dam har kört, först från Blekinge, sedan från Jönköping, varje onsdagkväll för att få väva. Allt detta ger mig inspiration att fortsätta.

Jag har tre vävstolar som är utrustade med både drag och harnesk. Två finns i vävstugan— mors vävstol och en Glimåkra 135 cm med Myreheds påbyggnad. Den tredje, också en Glimåkra 135 med Myreheds påbyggnad har jag i min bostad.

Genom åren har jag fått lång erfarenhet i Vävning. Mitt hem är smyckat med egenvävda gardiner, bordstabletter, kuddar, plädar, mattor osv osv.

Mycket tid ägnas nu den nya kursen "Damast och Lampas" anordnad av Dragsnöreana med Kerstin Lovallius som kursledare.

Fortfarande känner jag att det finns så mycket kvar att lära—jag blir nog aldrig fullärd. Och tur är väl det, så att jag kan fortsätta ta del av alla roliga och spännande kurser som erbjuds. Dessa stimulerar mig själv för att kunna ge mina damer det de önskar väva.

Eivor på väg för visning av sina vävnader.

Till vänster ses vävnaden med loggan för Dragsnöreana. Hon och Karin Bringert vävde den under Glimåkradagarna på Värmuseet år 2015. Materialet är Karins fina tunna hemspunna lin.

